

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. F.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 marca 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2024 r., sygn. akt V Ka 1180/23, Sąd Okręgowy w Łodzi utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1152/21, skazujący M. F. m.in. na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Kasację w sprawie wniósł obrońca skazanego, który zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w całości, zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia skarżący zawarł także o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł m.in. o niewstrzymywanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Niejednokrotnie już Sąd Najwyższy zwracał uwagę na wyjątkowy charakter instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, który wynika z faktu, iż jest ona odstępstwem od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla której możliwe jest jej zastosowanie są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22). Tego rodzaju skutki mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza podniesionych w kasacji zarzutów świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, której z racji na charakter uchybień, którymi jest dotknięty zaskarżony wyrok, wykonywać nie powinien.

Dokonując wstępnej kontroli kasacji obrońcy skazanego, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, że podniesione w niej zarzuty są oczywiście zasadne. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.t]